

*К. Орловська,
студентка,
В. Кулак,
викладач,*

Житомирський Державний університет імені Івана Франка

РОЗВИТОК КРЕАТИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ШКОЛАХ УКРАЇНИ ТА ВЕЛИКОБРИТАНІЇ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ

На сьогоднішній день навчальні заклади мають необхідність в організації власної роботи, щоб гарантувала формування індивідуальних можливостей та креативного ставлення до існування будь-якого школяра. У школах Великобританії вважають, що розвиток креативності молодших школярів – це ключ до успіху майже у всьому, що вони будуть робити. Креативність є важливим компонентом та основним напрямом діяльності організацій у будь-якій галузі. В Україні вже давно затверджено введення різних інноваційних тренувальних програм для реалізації принципу розумного підходу до учнів. Зараз у школі з'являється істотна необхідність у розширенні методичних можливостей, у дієвих формах викладання. Вже давно встановлено те, що учні, залучені заняттям, яке їм подобається, висловлюють надалі завзятість, силу волі в опануванні цими знаннями та вміннями, які випереджають програмні умови. Така можливість є достатньо позитивною, бо внаслідок того що учень проходить в майбутньому, шляхом просування до поставленої мети, ці знання та майстерності, дуже потрібні йому з метою здійснення планів. Безпосередньо під час креативного мислення, розшуку незвичайних методів їх розв'язання у дитини формуються вміння дискутування. І врешті-решт, креативність учнів сприяє також розвитку морально-етичних та вольових якостей. Креативне мислення добре впливає на їх фізичне також естетичне формування, захищає від моральної деградації. Сьогоднішні заняття – це уроки, де спілкування педагога з учнями, це їх загальна творча, спільна діяльність. Чим меншу динамічність в період завдання висловлює педагог та чим більше стимулює до діяльності учнів – тим сильніше робиться креативне формування учнів. Креативні вчителі та творче викладання є ключовими компонентами у розвитку творчих здібностей учнів й саме тут Україна та Великобританія схожа у своїх методах навчання, які наполягають на тому, що:

1. Залучення учнів до створення разом лепбуків, а ще краще – залучення до процесу їхніх батьків збільшить рівень креативного мислення школярів.
2. Використання в роботі більш сучасних та цікавих дітям джерел (наприклад, відео та аудіо книги), створення схем та справжніх обговорень творів.
3. Проводити більше цікавих експериментів, пропонувати учням домашні креативні завдання і заохочувати їх завжди шукати нестандартні рішення для будь-якого завдання.

4. Проводити більше цікавих експериментів, пропонувати учням домашні креативні завдання і заохочувати їх завжди шукати нестандартні рішення для будь-якого завдання тощо.

Частіше у школах України застосовуються креативні завдання з рекомендаціями НУШ (Нова Українська школа) у формуванні теоретичного й результативного мислення, задач-жартів, задач-головоломок, завдань підвищеної складності з логічним навантаженням, повчальних ігор, що дає позитивні почуття та вважається можливим кожному учню. Більш докладно формується креативне мислення учнів при постанові незвичайних питань, розв'язання нестандартних задач. На нестандартну задачу неможливо знайти рішення згідно з алгоритмом. Побачити незвичайний процес розв'язання проблеми здатний тільки той учень, що функціонує впевнено, має досить сформовану фантазію та кмітливість. Віра педагога у можливості своїх учнів, їх креативні можливості може допомогти особисто учням справлятися з проблемами у навчанні, особливо якщо у класі панує обстановка довіри та партнерства, в якому педагог приймається так само, як товариш й радник.

Креативне мислення розкривається в процесі суб'єкт-суб'єктної взаємодії також постійно адресується іншій людині. Таким чином, креативність – це демонстрація своєї індивідуальності іншому. НУШ прийняла рішення вдосконалювати, а ніяк не винищувати креативні можливості маленьких мрійників. Саме з цієї причини у новій, дружній до учня початковій школі, відсутнє правило оцінок, а самий головне принцип оцінювання – згідно аспектам формування здібностей: порівняння не з іншими учнями, а тільки зі тим, як безпосередньо учень працював раніше.

У школах Великобританії уникають заохочення дітей за вияв творчості, вони вважають, що пропонуючи школярам стимули для виконання будь-якої творчої діяльності можуть стати на заваді процесу, який призведе до зниження якості та гнучкості їх мислення. А отже й дозволяють своїм дітям освоїти творчу діяльність, до якої вони мають вроджену мотивацію, замість того, щоб мотивувати їх нагородами і стимулами для того ж самого. Одним із основних способів розвитку у них творчого мислення дітей є спонукання їх до дивацтва. Щоразу, коли педагог проводить з дітьми час, він ставить їм питання, наприклад: Чому небо блакитне? Чому у воді океану є хвилі, а у воді озер чи ставків немає? Як працює гравітація? Пояснення їм таких речей допоможе стати цікавими, тим самим поліпшивши їх творчі здібності і здатності вирішувати проблеми.

Вони пояснюють креативність школярів у початковій школі, як скоріше вміння, ніж уроджений талант, здатність, яку батьки, і вчителі можуть розвивати в дітей віком, даючи їм вихід. Це поширена хибна думка, що творчість – це вроджений талант, в свою чергу – це означає, що у дітей він є, або немає. Проте не завжди це є правдивим значенням. Насправді діти можуть просто придумати кілька новаторських ідей, щоб зробити світ більш футуристичним, ніж будь-який дорослий наважився б навіть мріяти.

В школах України вважають, що креативне мислення учнів розкривається в процесі суб'єкт-суб'єктної взаємодії також постійно адресується іншій людині. Таким чином, креативність – це демонстрація своєї індивідуальності іншому, це

вміння адаптивно відповідати на необхідність новітніх підходів також продуктів. Таке вміння дає можливість розуміти новітнє у нашому бутті, всупереч тому, що безпосередньо ця процедура здатна бути як свідомою, так і неусвідомленою; вміння створювати незвичайні думки, відхилитися з класичних методик мислення, стрімко регулювати проблематичні умови.

Подібним способом, у психолого-педагогічній літературі «креативне мислення», в широкому значенні фрази, розглядається так само як робота, що породжує щось високоякісно новітнє.

Отже, виконане дослідження дозволило дізнатися, що креативне мислення – це вміння створювати.

Та виявили такі фази креативного мислення:

- усвідомлена діяльність (організація підсвідомого проблиску новітньої думки);
- неусвідомлена діяльність (виведення направляючої думки);
- трансформація неусвідомленого у свідомість (перехід думки в область свідомості);
- усвідомлена діяльність (формування думки, її остаточне оформлення та перевірка).

Інтерес наукою у шкільні роки має величезне виховне значення, цю думку дотримуються як вчителі України, так і Великобританії, а саме тому, що це формує необхідність у креативній роботі, розвиває працелюбність, відповідальність до покладеної справи. В такому випадку, як активізувати в дітях прагнення навчатися креативно? Слід починати зі складання плану уроку через ігрові технології.

Нова Українська школа у ході завдання з метою формування креативного мислення при дії розв'язування задач частіше за все застосовуються відповідні способи та методи: Ігри-вправи. До них належать кросворди, ребуси, вікторини.

– Ігрові дискусії: Цей метод враховує колективний розгляд проблеми, взаємний обмін судженнями, думками серед співучасників. Головним напрямком даного способу вважається виявлення відмінностей у трактуванні спірного питання та визначення правди у ході дружньої дискусії.

– Ігрова ситуація: Базою даного способу вважається проблематична ситуація. Він стимулює пізнавальний інтерес в учнів, орієнтує їх інтелектуальну роботу.

– Рольова гра: Цей метод дає можливість здійснити різну обставину в "ролях". Рольова гра стимулює учнів до емоційної переорієнтації. Вони усвідомлюють себе не просто, як учнів, які відтворюють перед класом сутність вчиненого використаного матеріалу, а як осіб, які мають конкретні повноваження й несуть прямі обов'язки через свої встановлені рішення, тощо.

Отже, на мою думку сутність розвитку креативного мислення молодших школярів у школах України та Великобританії, як емоційної якості, зводиться до розумової діяльності та сприйнятливості другорядних продуктів власної роботи. Під час праці з дитиною важливо вдосконалювати не тільки розумові здібності, а також креативні можливості, й навпаки, не тільки формування креативних можливостей, а й не випускати з уваги інтелект.

Креативність - це здібності учня, які виражаються у чутливості до новітнього мислення, пошук раптових висновків та здатність до пошукових вчинків. Креативність й неординарність ідей будуть служити учням ціле життя, надавати допомогу, відчутти себе необхідним та важливим, й основне, пристосуватися у людському світі. Ігрові технологічні процеси можуть допомогти педагогу початкових класів, поліпшити розвиток креативності у дітей, зробити заняття яскравіше, цікавіше.

Найчастіше гра здатна бути найкращою підставою завдання, в ігровій формі можливо результативно ознайомити учнів з новітнім використаним матеріалом, гра зможе допомогти стимулювати процедуру навчальних дій. З цієї причини незамінними у просвітницькому ході вважаються різноманітні повчальні ігри, ребуси, вікторини в формуванні креативного мислення, пам'яті також уяви.

Застосування технологій розв'язання креативних питань більш детально надає можливість викладачеві навчати дітей аналізувати, створювати, знаходити, підбивати підсумки. Таким чином, з метою формування креативного мислення учнів під час дослідження математики раціонально застосовувати ігрові технології, по-новому розвивальні проблеми: креативні завдання, винахідницькі проблеми, що передбачають незвичайний аспект до їх укладення. Креативність не обмежується художнім та музичним виразом. Це також важливо для науки, математики, лінгвістики, тілесно-кінестетичного, просторового, натуралістичного і навіть соціального та емоційного інтелекту. Зрештою, творчий підхід дозволяє людині бути гнучкішою і краще вирішувати проблеми, що робить її більш здатною адаптуватися до технологічних досягнень і максимально використовувати нові можливості.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. RUNCO, M.A. (Ed.) (1996). Creativity from Childhood through Adulthood: The Developmental Issues (New Directions for Child Development No.). San Francisco, CA: Jossey-Bass.
2. Савченко О.Я. Урок в початкових класах 1993 р.
3. .Галкіна Т.В., Алексєєва Л.Г. Діагностика і розвиток креативності, розвиток і діагностика.
4. MEADOR, K.S. (1992). 'Emerging rainbows: a review of the literature on creativity', Journal for the Education of the Gifted
5. GARDNER, H. (1999). Intelligence Reframed: Multiple Intelligences for the 21st Century. New York, NY: Basic Books.